

Köszöntelek Benneteket, a közelből és a távolból jelenlévőket: *Béke Veletek!*

Lukács barátunk megint meglep minket az evangéliumában. Jézust idézve olyan tippet ad a korrupcióra, a korrupságra hajlamos embereknek, hogy Jézus mondanivalója eltöpreml a történetben. Nehéz lesz megfordítani az arányt!

Már előre is vizsgáljuk meg magunkat korrupció ügyben és *bánjuk meg* bűneinket, ha vétkezünk... Szeressen minket a mi Atyánk és segítsen minket a korrupciómentes Jézus Útján...

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, Atyánk, panaszkodunk, hogy milyen korrupt a mi világunk. Úgy tűnik, hogy a pénzimádat mai emberek vallása. Add, hogy a miénk soha ne legyen az. Add meg ezt, Atyánk, aki élsz és szeretsz...

Evangélium Lukács könyvéből (16, 1-13)

A tanítványoknak pedig ezt mondta: „Egy gazdag embernek volt egy intézője. Bevádolták nála, hogy eltékozzolja a vagyonát. Erre magához hívatta és azt mondta neki: „Mit hallok rólad? Adj számot gazdálkodásodról, mert nem lehetsz tovább az intézőm!” Az intéző ezt mondta magában: Mitévő leszek, ha uram elveszi tőlem az intézőséget? Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek. Tudom már, mit teszek, hogy befogadjanak az emberek a házukba, ha elmozdít az intézőségből. Magához hívta tehát urának minden egyes adósát, és megkérdezte az elsőtől: „Mennyivel tartozol uramnak?” Az így felelt: „Száz korsó olajjal.” Erre azt mondta neki: „Vedd elő adósleveledet, ülj le hamar, és írd ötvenet!” Azután megkérdezte a másikat: „Hát te mennyivel tartozol?” Az így válaszolt: „Száz véka búzával.” Erre azt mondta neki: „Vedd elő adósleveledet, és írd nyolcvanot!” Az úr megdicsérte a hamis intézőt, hogy okosan cselekedett; mert a világ fiai a maguk módján okosabbak a világosság fiainál. Azt mondom hát nektek: Szereztek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogy amikor az elmúlik, befogadjanak titeket az örök hajlékokba. Aki kicsiben hű, a nagyban is hű; és aki a kicsiben hazug, az a nagyban is hazug. Ha tehát a hamis mammonban nem voltatok hűségesek, ki bízza rátok az igazit? És ha a máséban nem voltatok hűek, akkor ki adja oda nektek azt, ami a tiétek? Egy szolga sem szolgálhat két úrnak; mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.”

Az „úr” (ki tudja az intéző ura vagy Jézus?) megdicséri a korrump intézőt, aki megvesztegeti ura adósait; de úgy tűnik a szövegből, hogy *megvesztegetéssel* szerezhetünk mi is barátokat, hogy a mennyben kiálljanak mellettünk! Ez persze ellentmondás, de a szöveg tele van ilyen ellentmondásokkal... Lehet-e helyrehozni ezt a történetet?!

1) A megoldás

Rögtön térjünk a helyesnek mondható *megoldásra*. Az egész történetből annyi a lényeg, hogy ha Jézustól való a szöveg (és nem kitaláció, vagy egy közzsájon forgó „zsványtörténet”), hogy Jézus a világ fiainak *okosságát* állítja elének példának, azért, mert nekünk legalább olyan okosnak kellene lennünk az Isten Ország szolgálatában, mint az intéző a Mammon szolgálatában... A többi részletet akár el is felejtethetjük.

2) A magyarázatok

Jó pár szöveget átböngészttem a történet magyarázataiból, és főleg Gromon testvérünk kommentárjában találtam jó ötleteket.

Szakszerű magyarázatot találhattok nála a korabeli *szereződésekről*, hogyan fejték meg az intézők a földesúr bérleti díját, a maguk zsebébe gazdagító összegekkel. És hogy az intézők tulajdonképpen a maga csalását engedte el a bérlőknek. (Ha így van, nem is annyira pokolra való ez az intéző!)

Aztán máshol is vita tárgya, hogy ki az a bizonyos „úr”, aki megdicséri az intéző ravaszágát (csalását). Arra jutnak a magyarázók, hogy a gazda csak ironikusan dicsérhetné, inkább Jézus az, aki dicséri, - nem a gazemberséget, hanem az okosságot.

Döntő kérdés a *pénz szerepe* az életünkben. Nem a megvesztegetésre szolgál, hanem az önzetlen adakozásra, mellyel belépőt kapunk az örök hazába. Nem valami szent korrupcióval, hanem az anyagi javak helyes (erkölcsös) felhasználásával...

Valaki felfigyel arra, hogy a csaló intéző előttünk jár annak felismerésével, hogy az emberek, a *közösség* nagyobb biztonság mint a jó állás, mert az állás elvesztésekor még nincs veszve minden, ha vannak igazi testvéreink, barátaink.

Felmerül a *hűség és hűtlenség* kérdése is. Aki a pénzkezelésben nem hű, hogyan lehet hű a legnagyobb érték az örök életünk szolgálatában? Az a baj, hogy a pénzt többre tartjuk, mint örök sorsunkat.

Végül a legfontosabb kérdés, ami az egész történet háttérében van, a *két úr* kérdése. Kinek szolgálunk: a *Mammonnak*, vagy az *Istennek*? A Pénzisten a *vevés-szerzés* istene, a mi Istenünk a Szeretet Istene, az *adás* istene. Mi azonban szeretnénk a „*Jézuskának is és a béluskának is szolgálni*” (Dombi Feri). Csakhogy két legfőbb érték nincs! Nem csak tilos, de lehetetlen is egyszerre két ellentétet legfőbb értéknek tartani és főleg aszerint élni... Dönteni kell!

--- Testvéreim! Az a kérdés kínoz, hogy ha a *pénzt* és a *szereetet* egymás mellé tesszük és megállapítjuk, hogy a szeretet mégis csak nagyobb érték, mint a pénz, akkor függetlenül attól, hogy van Isten vagy nincs, van örök élet vagy nincs, miért döntünk adott esetben, vagy talán alapvetően, mégis a pénzisten, a Mammon mellett?!

[Kovács László elmélkedése elhangzott
2022. szeptember 18-án a Bokorportán és online résztvevőkkel]